

lieden ontvangen, tegen 9 stuivers de livre ingewisseld worden.

De commissarissen van den schouwburg hadden op de aangeplakte biljetten in het Hollandsch en Fransch laten vermelden, dat de assignaten voorloopig aan den schouwburg niet in betaling zouden genomen worden. Zij hadden echter buiten den waard d.i. generaal Bonnaud gerekend. Deze eischte zes biljetten per compagnie, 144 biljetten in het geheel, voor de galerij en wilde die betalen met 15 francs in assignaten. Hij zelf wilde zich met zijn staf voor 25 francs in de maand, eveneens in assignaten te betalen, abonneeren. De generaal beweerde, dat de municipaliteit deze assignaten tegen 9 stuivers de livre zou inwisselen. Deze weigerde echter pertinent dit te doen, daarop lieten de commissarissen van den schouwburg de regeling aan den directeur van het gezelschap Snoeck over. Hij moest alles zoo voordeelig mogelijk voor de vereeniging en hem zelf schikken. Snoeck slaagde er echter eerst later in een regeling te maken. 15 Juli eerst kregen de militairen tegen lagere prijzen toegang tot den schouwburg.

Het laatste wat de provisioneele wethouders en raden ten opzichte der assignaten deden, was, dat zij aan Paulus Hartog opdroegen eene missive over deze zaak aan de provisioneele staten van Holland te ontwerpen en besloten de assignaten der werklieden aan de Fransche magazijnen tegen 9 stuivers de livre in te wisselen.

FINANCIËN, HANDEL EN LEVENSBEHOEFTE

Het zag er, zooals zeer begrijpelijk is, bij al deze lasten met de geldmiddelen niet rooskleurig uit.

Door den oorlog verkeerden de stadsfinanciën reeds vóór de omwenteling in slechten staat en na de omwenteling werd de nood zoo nijpend, dat de raadsleden op Donderdag 29 Januari door hun voorzitter werden aangemaand hunne gedachten te laten gaan hoe men op de beste wijze, hetzij door negotiatie van gelden, hetzij door belasting de stad aan de noodige middelen zou kunnen helpen. Zij moesten deze zaak maken tot een „point van serieuze besoigne”.